اخبار دیپلماسی

در دیدار با همتای پاکستانی

شمخانی: اجازه نخواهیم داد برخی کشورها روابط ایران و پاکستان را تحت‌تأثیر قرار دهند

ایرنا| دبیر شورایعالی امنیت ملی با اشاره به فرصت‌های متعدد همکاری میان ایران و پاکستان گفت: اجازه نخواهیم داد برخی کشورها با ارسال سلاح و اجاره تروریست برای ایجاد ناامنی در مرزها، روابط دو کشور را تحت‌تأثیر قرار دهند. سپهبد ناصرخان جنجوعه مشاور امنیت ملی نخست‌وزیر پاکستان که برای دیدار رسمی ۳ روزه به ایران سفر کرده است، صبح دیروز -دوشنبه- با علی شمخانی دبیر شورایعالی امنیت ملی دیدار و گفت‌وگو کرد. شمخانی در این دیدار با اشاره به روابط تاریخی و تمدنی و همچنین اشتراکات فراوان فرهنگی و مذهبی میان دو کشور بر اهمیت گسترش مناسبات و همکاری‌های دوجانبه زمینه‌های مختلف تأکید کرد. وی شرایط بحرانی منطقه و به‌ویژه توسعه موج ویرانگر تروریسم که به معضلی بین‌المللی تبدیل شده است، را تهدیدی مشترک برای دو کشور عنوان کرد و اظهار داشت: فعال کردن ساختارهای همکاری دوجانبه و طراحی سازوکارهای مشترک، متناسب با تغییر مولفه‌های تهدیدزا از جمله اقدامات فوری است که باید از سوی دستگاه‌های ذیربط در دو کشور مورد اهتمام جدی قرار گیرد. دبیر شورایعالی امنیت ملی با اشاره به فرصت‌های متعدد همکاری میان دو کشور، بر اراده رهبران عالی جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان برای تعمیق و بسط همکاری‌های دوجانبه و اشتراک مساعی در موضوعات مرتبط با جهان اسلام تأکید کرد و افزود: در هیچ مقطعی از تاریخ همسایگی میان دو کشور تهدید متقابلی میان پاکستان و ایران وجود نداشته و روابط دو کشور صرفا براساس فعال‌سازی فرصت‌های مشترک برای تأمین منافع دو ملت دنبال شده است. وی با تأکید بر لزوم حفظ و صیانت از امنیت پایدار در مرزها و انجام اقدامات مشترک در موضوعاتی مانند مبارزه با ترانزیت موادمخدر، قاچاق انسان و سلاح و مبارزه با گروه‌های اشرار خاطرنشان کرد: اجازه نخواهیم داد برخی کشورها با ارسال سلاح و اجاره تروریست برای ایجاد ناامنی در مرزها، روابط میان دو کشور را تحت‌تأثیر قرار دهند.

وزرای خارجه آ.سه.آن با پیوستن ایران به پیمان مودت و همکاری جنوب‌شرق آسیا موافقت کردند

ایرنا| وزرای امور خارجه ۱۰ کشور عضو اتحادیه آ.سه.آن روز دوشنبه در لائوس با پیوستن ایران به پیمان مودت و همکاری جنوب‌شرق آسیا موافقت کردند. وزرای امور خارجه اندونزی، فیلیپین، سنگاپور، تایلند، ویتنام، برونئی، لائوس، مالزی، میانمار و کامبوج در چهل‌ونهمین اجلاس خود که به میزبانی لائوس در حال برگزاری است، پیوستن کشورمان به پیمان مودت و همکاری آ.سه.آن (تاک) را مورد موافقت قرار دادند. این وزرا براساس گزارش خبرگزاری رسمی ویتنام (ونا)، با درخواست شیلی، مراکش و مصر نیز برای پیوستن به «تاک» موافقت کردند. لایحه «الحاق ایران به پیمان مودت و همکاری جنوب‌شرق آسیا» که به پیشنهاد وزارت امور خارجه به تصویب هیأت‌وزیران رسیده بود، سال ۱۳۹۲ برای طی تشریفات قانونی تقدیم مجلس شد. در مقدمه توجیهی این لایحه آمده بود؛ تعامل نزدیک جمهوری اسلامی ایران با سازمان‌های منطقه‌ای می‌تواند در پیشبرد برنامه شورای توسعه و ایجاد چتر امنیتی در روابط خارجی اقتصادی مفید باشد و نظر به جایگاه فزاینده اتحادیه کشورهای جنوب‌شرق آسیا (آ.سه.آن) در مبادلات سیاسی و اقتصادی منطقه آسیا و جهان و این که مقدمه هرگونه همکاری با این اتحادیه مستلزم امضای پیمان مودت با این نهاد شده است، لایحه الحاق ایران به پیمان مودت و همکاری در جنوب‌شرق آسیا ارایه شد.

سخنگوی وزارت خارجه: چین و فیلیپین را به خویشتنداری دعوت می‌کنیم

شهروند| سخنگوی وزارت امور خارجه ضمن تأکید بر سیاست مودت و حُسن همجواری، دو کشور چین و فیلیپین را به خویشتنداری دعوت کرد. بهرام قاسمی روز دوشنبه در پاسخ به سوال خبرنگاران درمورد مناقشه دو کشور چین و فیلیپین در مورد دریای چین جنوبی گفت: جمهوری اسلامی ایران ضمن حمایت از سیاست مودت و حُسن همجواری کشورهای همسایه دریای چین جنوبی؛ طرفین را به خویشتنداری دعوت می‌کند. وی اظهار امیدواری کرد، مسائل مطرح‌شده از راه‌های مسالمت‌آمیز، مذاکره و گفت‌وگو میان آنان حل‌وفصل شود. موضوع مالکیت بر دریای جنوبی چین اختلافاتی را میان چین و برخی کشورهای عضو آ.سه.آن از جمله فیلیپین ایجاد کرده است. در این دریا که سالانه چندین تریلیون دلار تجارت می‌شود، برونئی، مالزی، فیلیپین، تایوان و ویتنام مدعی مالکیت بر آن هستند. در نشست اخیر مجمع امنیتی آ.سه.آن، برخی از دیپلمات‌های ویتنام و فیلیپین خواستار گنجاندن بندی در بیانیه این نشست مبنی بر این شدند که چین باید به رأی دیوان لاهه احترام بگذارد و از آن تبعیت کند.

چکمه‌های اسراییل بر گلوی «تشنه» فلسطین

اسراییل آگاهانه کنترل فلسطینیان بر منابع آبی را محدود و زمینه را برای تسلط یافتن خود بر آب فراهم می‌کند

مینو میرزایی| امسال نیز همزمان با بالا رفتن دما و فرا رسیدن ماه‌های تابستان، هزاران فلسطینی در کرانه باختری از اساسی‌ترین نیاز خود که دسترسی به آب است، محرومند؛ چراکه کارخانه اسراییلی آب «مکوروت»، عرضه آب به روستاها و شهرها در شمال کرانه باختری را محدود کرده است.

اگر چه نگرانی فزاینده‌ای در مورد زندگی و سلامتی ده‌ها هزار فلسطینی ساکن در این منطقه وجود دارد، اما محدود کردن دسترسی فلسطینیان به آب خیلی باعث تعجب نشده است.

از زمانی که اسراییل در سال ۱۹۶۷ کرانه باختری را به اشغال خود درآورد، در سایه موافقتنامه تبعیض‌آمیز تقسیم آب بر منابع آبی فلسطینی‌ها دست‌اندازی کرد و در نتیجه این طرح غیرقانونی و اقدام رژیم اسراییل، فلسطینیان از حفظ و توسعه زیرساخت‌های آبی خود محروم شدند. در حال حاضر هزاران فلسطینی از دسترسی به منابع آبی بازمانده و به منابع آبی اسراییل وابسته شده‌اند.

اسراییل با ساختن داستانی درباره کم‌آبی منطقه— چرا که رام‌الله در مقایسه با لندن بارش باران بیشتری دارد- کاملا آگاهانه کنترل فلسطینیان بر منابع آبی را انکار کرده و زمینه چیرگی خود بر آب را به شکلی موفقیت‌آمیز فراهم کرده است تا تسلطش بر مناطق اشغالی و ساکنان آن را بیش از پیش اعمال کند.

فلسطینیان در کرانه باختری منابع آبی اندکی ندارند -این منابع شامل رود اردن است که در طول مرز شرقی کرانه باختری جریان دارد و سفره‌های آب زیرزمینی که در کرانه باختری و اسراییل گسترده شده‌اند؛ البته هر دوی این منابع آبی فرامرزی هستند- به این معنا که به واسطه قوانین بین‌المللی باید به شیوه‌ای معقول و عادلانه بین اسراییل و فلسطین تقسیم شوند.

اسراییل از سال ۱۹۶۷ که کرانه باختری را به تصرف خود درآورد، در نزدیکی منابع آبی فلسطین مستقر شد و کنترل این منابع را به‌دست گرفت.

این رژیم غاصب از دسترسی فلسطینیان به رود اردن به‌طور کامل ممانعت کرده و آب این رود را خود به مصرف می‌رساند. این امر در مورد سفره‌های آب زیرزمینی نیز صادق است -در موافقتنامه سال ۱۹۹۵ اسلو ۲ نحوه تقسیم آب بین فلسطین و اسراییل تعریف شده- به عبارت دیگر، کنترل اسراییل بر آب که از سال ۱۹۶۷ شروع شده بود، در طول سال‌ها تحکیم شده است.

دسترسی به بیش از ۷۱ درصد آب سفره‌های زیرزمینی به اسراییل داده شد و فلسطینیان تنها اجازه دسترسی به ۱۷ درصد را یافتند. در حالی که قرار بود موافقتنامه اسلو تنها به مدت ۵ سال دوام داشته باشد، اما هنوز هم پس از گذشت ۲۰ سال پا بر جاست. مدت زیادی است که گفت‌وگوهای پیرامون تقسیم آب در انتظار مذاکرات نهایی مانده است.

در حالی که جمعیت فلسطینیان در کرانه باختری از آن زمان دو برابر شده، اما مسأله تخصیص آب در همان وضع سال ۱۹۹۵ باقی مانده است. امروزه فلسطینیان حتی در مقایسه با مقدار تعیین شده در موافقتنامه اسلو ۲ که ۱۳ درصد آب را برای فلسطینیان و ۸۷ درصد را برای اسراییل در نظر می‌گرفت، به مقدار آب کمتری دسترسی دارند.

در واقع همان‌طور که بانک جهانی در گزارش سال ۲۰۰۸ خود به مبحث آب اشاره کرده، فلسطینیان به واسطه مجوز دوگانه اسراییل، در ابقا و توسعه زیرساخت‌های آبی خود ناتوان بوده‌اند؛ برای نمونه محدودیت‌های اسراییل در زمینه حفاری، عمیق‌سازی و بهبود، چاه‌های آب فلسطین را غیرقابل استفاده کرده و سطح آب در دسترس برای فلسطینیان را کاهش داده است.

از سوی دیگر، پروژه‌های آب فلسطینیان در همه بخش‌های کرانه غربی باید مورد تأیید «کمیته مشترک آب» قرار بگیرد؛ کمیته‌ای که اسراییل در آن عملا قدرت وتو دارد. کمیته مشترک آب فقط به ۵۶ درصد پروژه‌های آب و فاضلاب فلسطینی مجوز داده است (در مقابل نرخ صدور مجوز صددرصدی برای پروژه‌های اسراییلی) و تنها یک‌سوم از این ۵۶ درصد به واقع اجرایی می‌شود.

با در نظر گرفتن عملکرد ناعادلانه کمیته مشترک آب، فلسطینی‌ها از سال ۲۰۱۰ در این کمیته شرکت نکرده‌اند.

افزون بر مجوز کمیته مشترک آب، همه پروژه‌ها در منطقه C به مجوز اداره شهرسازی نیاز دارند که البته به دست آوردن آن بسیار دشوار است. چنان که توسط دفتر سازمان ملل متحد برای دفتر هماهنگی امور انسان‌دوستانه گزارش شده، اداره شهرسازی بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ تقریبا ۹۸/۵ درصد از پروژه‌های ساختمانی فلسطینی‌ها را در منطقه C رد کرده است.

از زمان آغاز سال ۲۰۱۶ بیش از ۵۰ تأسیسات آب و فاضلاب فلسطین توسط اسراییل تخریب شده است، (این تعداد بیش از تعداد پروژه‌هایی است که در طول سال ۲۰۱۵ تخریب شدند) فقط به‌دلیل این که مجوزهای اسراییلی را نداشتند.

اسراییل ادعا می‌کند که خراب شدن زیرساخت‌های آب، دلیل قطعی مکرر آب در کرانه باختری است و البته ضعف زیرساخت‌ها نیز نتیجه مستقیم عدم دریافت مجوزهای اسراییلی در این منطقه است.

فقدان آب و سایر خدمات اولیه که از سیاست‌های اسراییل نشأت می‌گیرد، زمینه‌ساز شکل‌گیری یک محیط اجباری شده که برای فلسطینیان هیچ گزینه‌ای جز ترک محل زندگی خود در منطقه C باقی نمی‌گذارد و به اسراییلی‌ها اجازه می‌دهد که زمین‌های بیشتری را تصاحب کنند و شهرک‌سازی‌های خود را گسترش دهند.

اما همان‌گونه که حوادث اخیر نشان داده است، مناطق A و B نیز نواحی آرامی نیستند. به واسطه کمبود منابع آبی در دسترس، فلسطین به‌شدت به آبی که از «مکوروت» آورده می‌شود، وابسته است (۱۸،۵ درصد در سال ۲۰۱۴) دست بر قضا این آب از سهم قانونی فلسطین تأمین می‌شود که البته اسراییلی‌ها این مسأله را انکار می‌کنند.

این امر به اسراییل امکان می‌دهد تا بر دسترسی فلسطین به آب کنترل بیشتری داشته باشد. به محض این که تقاضا برای آب در ماه‌های گرم بالا می‌رود، عرضه‌کنندگان آب به شهرک‌نشینان این امتیاز را می‌یابند که فعالیت خود را در نواحی فلسطینی‌نشین در کرانه باختری آغاز کنند.

هر سال عرضه آب به شهرها و روستاهای فلسطین به مدت چند روز قطع می‌شود، در طی این مدت فلسطینی‌ها ناگزیرند از کامیون‌ها با پنج برابر قیمت آب بخرند- در عین حال که باید مصرف خود را نیز کم کنند.

نمودارهای مصرف آب چنین می‌گویند: در حالی که هر اسراییلی به حدودا ۲۴۰ لیتر آب در روز دسترسی دارد، هر فلسطینی در کرانه باختری تنها ۷۳ لیتر آب دارد که بسیار کمتر از استاندارد سازمان جهانی بهداشت است. دفتر هماهنگی امور انسان‌دوستانه گزارش می‌کند که در منطقه C جایی که ۱۸۰ محله فلسطینی از دسترسی به شبکه آب محرومند، مصرف آب برای هر نفر در روز تا ۲۰ لیتر کاهش می‌یابد؛ چرا که مردم ناچارند آب را گران‌تر از قیمت‌واقعی آن از کامیون‌ها بخرند.

در این مناطق خانواده‌های آسیب‌پذیر بیش از یک‌پنجم حقوق خود را صرف خرید آب می‌کنند؛ برای نمونه در حالی که مردم در منطقه الحدیدیه در شمال دره اردن به کمتر از ۲۰ لیتر آب برای هر نفر در روز دسترسی دارند، شهرک‌نشینان در منطقه همسایه «روی» ۴۶۰ لیتر آب به ازای هر نفر فقط برای مصرف داخل خانه، استخرهای شنا و آبیاری محصولات کشاورزی دارند.

اسراییل طبق قوانین بین‌المللی بشردوستانه به‌عنوان قدرت اشغالگر موظف است تا کرامت انسانی و رفاه مردم تحت کنترل خود را تأمین کند؛ این امر شامل تعهدات در مورد دسترسی به کمک‌های انسان‌دوستانه و خدمات اولیه مانند آب و فاضلاب است. سیاست‌های تبعیض‌آمیز اسراییل در مورد مسأله آب ثابت می‌کند که این رژیم با محروم کردن ساکنان فلسطین از حقوق اولیه، از آب به‌عنوان ابزاری برای سلطه بر فلسطینی‌ها، اعمال قدرت و مجازات مردم استفاده می‌کند.

عکس: AP

عکس: اینفوگرافیک

تنها در یک هفته رخ داد

سومین سوءقصد به آلمان

مجتبی پارسا| با دیدن یا شنیدن نخستین خبر حمله انتحاری، بمب‌گذاری یا شلیک به افراد بیگناه دیگر کسی شوکه نمی‌شود؛ تنها غمگین می‌شوند. حالا که بیش از ۳ سال از رشد و گسترش داعش و حامیانش می‌گذرد، خصوصا با عملیاتی که در یک سال گذشته در شهرهای مختلف جهان صورت گرفته است، یک اصل برای مردم جهان ایجاد شده است: «داعش مسئول است، مگر آن که نقیضش ثابت شود». این‌بار نوبت آلمان است. یک پناهجوی سوری با مواد انفجاری که در کوله‌پشتی‌اش داشته خود را منفجر کرده و عده‌ای را مصدوم؛ گرچه فعلا سرنخی از داعش به چشم نمی‌خورد.

مقام‌های آلمانی می‌گویند که یک پناهجوی سوری که درخواست پناهندگی او رد شده بود، با منفجر کردن بمبی در شهر آنسباخ در جنوب آلمان در نزدیکی نورمبرگ خود را کشت. خانم «کارداسیدل» شهردار آنسباخ در کنفرانس خبری گفت که ۱۵ نفر زخمی شده‌اند که شرایط ۴ نفر از زخمی‌ها وخیم است؛ گرچه زندگی هیچ‌یک از آسیب‌دیدگان تهدید نمی‌شود.

گاردین گزارش داد که خواکیم هرمان، وزیر امور داخلی باواریا گفت که این مرد ۲۷ ساله در ابتدا قصد داشته وارد محل فستیوال موسیقی بشود که در نزدیکی محل انفجار در جریان بود اما به دلیل نداشتن بلیت به وی اجازه ورود نداده‌اند. مرد مهاجم نیز وسیله انفجاری که در داخل کوله‌پشتی‌اش بود را منفجر کرد. هرمان می‌گوید که این وحشتناک است، فردی که به کشور ما آمده تا به دنبال پناهگاهی باشد، حالا چنین عمل شنیعی را مرتکب شود و تعداد زیادی از افراد را مصدوم کند. این حملات که پیشتر هم نگرانی شهروندان ما را موجب شده، باز هم افزایش خواهد یافت. ما باید از انتشار چنین خشونت‌هایی در کشورمان توسط کسانی که به خاطر پناهندگی به اینجا آمده‌اند، جلوگیری کنیم

خواکیم هرمان گفت که انفجار حدود ساعت ۰۰: ۲۲ به وقت محلی در نزدیکی ورودی محل فستیوال روی داد. او به خبرگزاری آلمان گفته که «به اعتقاد شخصی‌اش» این حمله با زمینه افراط‌گرایی اسلامی صورت گرفته اما مقامات دولتی این نظر را رد کرده‌اند و می‌گویند که قصد و انگیزه فرد مهاجم نامشخص است. آقای «مایکل شواتبرگر»، سخنگوی دادستان آنباخ می‌گوید که فعلا صحبت از انگیزه افراطی این فرد در حد حدس و گمان است. بیش از ۲ هزار نفر در شهر ۴۰ هزار نفری جنوب غرب نورمبرگ، در جمعیت حضور داشته‌اند. این شهر، منطقه استقرار پایگاه نیروهای آمریکایی است.

فرد مظنون به بمب‌گذاری دو سال پیش وارد آلمان شده بود و درخواست او یک سال پیش رد شد. او با توجه به شرایط سوریه اجازه اقامت موقتی در این کشور را یافته بود و در آپارتمانی در آنسباخ که دولت تهیه کرده بود، زندگی می‌کرد. آسوشیتدپرس گزارش داد که پیش از این دو بار به این فرد، دستور دیپورت (اخراج از کشور) داده شده بود که آخرین بار ۱۳ جولای (۱۲ روز قبل از حمله او) بوده است.

سخنگوی وزارت کشور گفته که مهاجم سوری که ۲ سال پیش به آلمان وارد شد و یک سال پیش درخواست پناهندگی‌اش رد شد، دیپورت نشده بود. قرار بود که او را به بلغارستان تبعید کنند. قوانین دابلین می‌گوید که نخستین کشور اتحادیه اروپا که یک پناهنده وارد آن می‌شود، مسئول پیگیری و پروسه درخواست پناهندگی مهاجران است. آلمان ماه آگوست گذشته (حدود یک سال پیش) قوانین دابلین را به دلیل ناکارآمدی معلق کرد. وزیر امور داخلی باواریا گفت که این مرد قبلا دو بار تلاش کرده بود خودکشی کند ولی نمی‌دانیم که آیا این مرد قصد خودکشی داشت یا قصد کشتن دیگران را داشت. با این حال به گفته او مواد منفجره همراه این فرد برای کشتن و زخمی کردن خیلی‌ها کافی بود. گرچه خانم کارداسیدل، شهردار آنباخ می‌گوید امکان ورود آن فرد به داخل جمعیت نبوده است؛ چراکه به خاطر مسائل چند روز گذشته، اقدامات امنیتی، شدیدتر شده است و آن فرد بدون بررسی کوله‌پشتی‌اش نمی‌توانست وارد فستیوال شود.

گزارش‌های اولیه حاکی بود که انفجار ممکن است ناشی از ترکیدن گاز بوده باشد؛ اما وزارت امور داخلی باواریا بعدا گفت که انفجار ظاهرا عمدی بوده است. بعد از انفجار محل تخلیه و فستیوال موسیقی نیز کنسل شد. به گزارش رسانه‌های محلی پس از حادثه پلیس میدان مرکزی شهر آکنده از وسایل نقلیه اورژانس شد. حدود ۲۰۰ افسر پلیس و ۳۵۰ پرسنل امدادی به محل اعزام شدند.

این حادثه در حالی روی می‌دهد که چند حمله خونین در آلمان طی یک هفته گذشته باعث اضطراب زیادی شده است. این سومین حمله در ایالت باواریا در یک هفته گذشته است. به دنبال این حملات، نگرانی‌ها در شهرهای کوچک بسیار بیشتر شده است؛ چراکه در این شهرها احتمال نزدیک بودن به حادثه بیش از شهرهای بزرگ است. تیراندازی در یک مرکز خرید در شهر مونیخ در روز جمعه باعث مرگ ۹ نفر شد و حمله با تبر در قطاری که یک هفته پیش روی داد، چندین زخمی به جا گذاشت.

رویترز گزارش داده که پلیس فدرال آلمان مدارکی دارد که در میان پناهجویانی که وارد خاک این کشور شده‌اند، ۴۱۰ نفر تروریست وجود دارد. تحقیقات بر روی ۶۰ نفر آغاز شده است.

اخبار جهان

بیش از ۴۰ کشته و زخمی در انفجار شمال بغداد

ایسنا| در پی انفجار یک خودرو بمب‌گذاری‌شده در استان دیالی عراق دست‌کم ۴۴ تن از جمله چند زن و کودک کشته و زخمی شدند. به گزارش شبکه خبری اسکای‌نیوز، در این انفجار که صبح روز دوشنبه در ورودی شهر «الخالص» در ۵۵ کیلومتری شمال بغداد رخ داد دست‌کم ۱۴ تن کشته شدند. همچنین در این انفجار ۳۰ تن دیگر زخمی شدند. هنوز هیچ گروهی مسئولیت این انفجار را بر عهده نگرفته است.

منابع روسی توافق بر سر سرنوشت اسد را تکذیب کردند

ایسنا| یک منبع آگاه در روسیه اخبار درباره توافق آمریکا و روسیه یا حتی تفاهم آنها را درباره مسأله سرنوشت بشار اسد را تکذیب کرد و گفت: بیشتر طرف‌هایی که با روسیه درباره سوریه مذاکره می‌کنند دایما درباره سرنوشت بشار اسد سوال می‌کنند. برخی معتقدند که باید برود و برخی معتقدند که باید بماند چون ضامن ثبات کشور و منطقه است. به گزارش روزنامه الشرق‌الاوسط، این منبع گفت: من از این که برخی دوست دارند اعلام کنند که مسکو دست از حمایت بشار اسد، رئیس جمهوری سوریه برداشته، تعجب می‌کنم. این به معنای این نیست که مسکو می‌خواهد اسد در رأس قدرت بماند همان‌طور که به آن معنا نیست که می‌خواهد او از قدرت کنار برود. مسکو بر تعیین سرنوشت قدرت و زیرساخت‌های آینده سوریه و این که آنها خودشان برای سرنوشت‌شان از طریق مذاکره تصمیم بگیرند، تأکید دارد.

کمیته انتخابات ونزوئلا درباره رفراندوم برکناری مادورو تصمیم می‌گیرد

ایسنا| مقام‌های انتخاباتی ونزوئلا قرار است روز سه‌شنبه اعلام کنند که آیا اقدامات برای برگزاری رفراندوم علیه رئیس‌جمهوری باید پس از تأیید امضاهای جمع‌آوری شده صورت گیرد یا خیر. به گزارش خبرگزاری فرانسه، نتایج نظر مقام‌های انتخاباتی ونزوئلا ممکن است راه را برای برگزاری رفراندوم به منظور برکناری نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا باز کند اما دولت کاراکاس گفته که طومار امضاهای جمع شده پر از امضاهای جعلی است و رفراندوم در سال جاری میلادی برگزار نمی‌شود.

ترکیه برای ۴۲ روزنامه‌نگار حکم بازداشت صادر کرد

بی‌بی‌سی| گزارش‌ها از ترکیه حاکی از آن است که برای ۴۲ روزنامه‌نگار در این کشور حکم بازداشت صادر شده است. صدور این حکم در راستای تحقیقات درباره کودتای نافرجام علیه رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری این کشور صورت می‌گیرد. در میان افرادی که حکم جلب آنها صادر شده، چندین روزنامه‌نگار سرشناس ترکیه هم دیده شده است. از زمان کودتای نافرجام ترکیه، بیش از ۶۰ هزار کارمند دولت، سرباز، پلیس و معلم بازداشت یا برکنار شده‌اند.

عفو بین‌الملل می‌گوید که شواهدی «معتبر» گردآوری کرده که حاکی از «کتک‌زدن، شکنجه و تجاوز» به زندانیان در بازداشتگاه‌های «غیر رسمی» پس از کودتا است. این سازمان از دولت ترکیه خواسته که به ناظران مستقل اجازه دسترسی به تمام «زندانیان در تمام بازداشتگاه‌ها» را بدهد. در بیانیه عفو بین‌الملل آمده که مدارک «قابل اعتماد» نشان می‌دهد که پلیس در تمام کشور، دستگیرشدگان را بدون آب و غذا، دسترسی به وکیل، دسترسی به خانواده و دنیای بیرون و دسترسی به امکانات پزشکی در اماکنی مثل باشگاه ورزشی سرفرماندهی پلیس آنکارا یا اصطبل زندانی کرده است. گزارش عفو بین‌الملل به «بازداشت‌های خودسرانه» بدون «اتهام مشخص» و آثار ضرب و جرح، بریدگی، شکستگی و کبودی بر بدن بازداشت‌شدگان اشاره کرده و می‌گوید که شدت شکنجه برای امرای عالیرتبه ارتش بیشتر بوده و حتی به بعضی از آنها با «باتوم تجاوز شده است». جان دالهویزن، مدیر امور اروپای سازمان عفو بین‌الملل می‌گوید که نگرانی‌های امنیتی ترکیه پس از کوتا قابل درک است، اما به هیچ‌وجه نمی‌تواند شکنجه را توجیه کند: «تصاویر و ویدیوهای آزاردهنده شکنجه در تمام کشور در سطح وسیعی منتشر شده، اما دولت ترکیه آشکارا در این زمینه سکوت کرده است.» همچنین دولت ترکیه بیش از ۶۰ بچه‌مدرسه‌ای را بازداشت و آنها را به خیانت متهم کرده است. پیش از کودتا به تن دانش‌آموزان ۱۴ تا ۱۷ ساله این مدرسه لباس ارتش پوشانده‌اند و سلاح‌های خالی و بدون فشنگ در اختیارشان قرار داده‌اند. این نوجوانان اکنون در زندان به‌سر می‌برند، اجازه ندارند با والدین‌شان صحبت کنند و به خیانت علیه دولت متهم هستند. خانواده‌ها و وکلای این ۶۲ دانش‌آموز بازداشتی نگرانند که در میان پاکسازی گسترده قوه قضائیه و عطش معترضان ضد کودتا برای انتقام‌گیری، فرزندانشان از داشتن یک دادگاه عادلانه محروم شوند. وکیل سه تن از این دانش‌آموزان توضیح می‌دهد: برخی خانواده‌ها هفت روز است که هیچ خبری از فرزندان خود ندارند. این اتفاقی نیست که حتی در شرایط فوق‌العاده رخ دهد. به گفته او، این دانش‌آموزان در یک اتاق مملو از جمعیت تفهیم اتهام شده‌اند و هر کس فقط دو تا سه دقیقه مهلت دفاع از خود یا شهادت برای ماجرایی را داشته است.